

snitlige faktiske indkomst for forsørgere. *Efter 5 års forløb kunne ordningen udbygges til at omfatte hele befolkningen.* Hun kritiserede den foreslåede nyordning, fordi der ved denne straks blev brugt midler til pension til dem, der ikke har noget aktuelt behov herfor, hvilket kun kunne ske på de mindrebedemlede bekostning. Videre fandt hun det urimeligt, at zonegrænserne ikke blev ophævet, og at nyordningen først skulle træde i kraft 1½ år efter lovforslagernes fremsættelse.

Søren Olesen (DR) erklærede, at problemerne omkring folkepensioneringen langtfra var afklaret. Hans parti havde allerede i folkeforsikringskommissionen foreslået en ordning, hvorefter der ydes en pension som tillæg til den hidtidige aldersrente, og hvorefter denne pension også ydes til andre gamle, der har indtægter svarende til aldersrente med tillæg af den fradragsfri indtægt. Derimod kunne hans parti ikke anse det for berettiget at pålægge de yngre producerende aldersklasser nye byrder til forøgelse af de ældres indtægt, når denne i forvejen er på højde med en almindelig arbejdsindtægt eller derover.

Udenfor partiordførernes række havde *Thorkil Kristensen* (V) ordet. Han gik ind for, at man i folketinget tog lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven op til behandling og fik det gennemført i løbet af samlingen, idet han betragtede dette område som den første opgave, der ligger for. Hvad angår folkepensionsforslaget og selve det principielle hovedspørgsmål om aldersforsørgelsens fremtidige ordning, var han af den opfattelse, at der, forinden man tager stilling til disse spørgsmål, måtte foretages en *langtidsundersøgelse af vore økonomiske vilkår*; af statsbudgettets sandsynlige udvikling under visse forudsætninger, men navnlig af produktionens udvikling og af prisudviklingen for vore import- og eksportvarer i nogle år fremover, så langt man nu kan det med den fornødne grad af vurderingsmuligheder.

Som uheldige direkte følger af folkepensionslovforslaget fremhævede han forøgelsen af statsbudgettet og forøgelsen af de direkte skatter. Endnu uheldigere var efter hans opfattelse den indirekte følge af forslaget, at staten ved principielt at begynde at påtage sig ansvaret for befolkningens alderdomsforsørgelse dermed *svækkede et af de vigtigste motiver til opsparing.*

Under den fortsatte 1. behandling havde *socialministeren* ordet og gav oplysninger vedrørende en række enkeltspørgsmål, som var blevet rejst af ordførerne. *Finansministeren* udtalte sig om den økonomiske baggrund for nyordningen.

Lovforslagene henvistes til behandling i et udvalg.

Af den af udvalget afgivne *betænkning*, der indeholder et stort bilagsmateriale, for størstedelen socialministerens og finansministerens besvarelser af ialt 58 spørgsmål fra udvalget,